

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
בית חב"ד
876 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

שותפות בבנין מקוואות

'מרכז מקוואות חב"ד', שעליד בית דין רבני חב"ד, מקיים השבוע את שבוע השותפות, לגיוס משאבים להקמת מקוואות חדשים, שיפוץ קיימים, החלפת מי גשמים ופיקוח על מאות מקוואות חב"ד ברחבי הארץ. המרכז מלווה שורת מקוואות חדשים הנתונים עכשיו בבנייה או בתכנון מתקדם. מידע עדכני על מפת מקוואות חב"ד בארץ, mikvaot.co.il. תרומה למקוואות היא סגולה מיוחדת לברכות ה' בכל הדרוש לתרומה: charidy.com/mikvaot. 0777711150.

רישום לרשת חב"ד

מסתיים הרישום לקראת שנת הלימודים התשפ"ו, לכמאה בתי ספר חב"ד וליותר מחמש מאות גני הילדים של חב"ד ברחבי הארץ. הורים מכל המגזרים מוצאים בחינוך חב"ד מקום ראוי ואיכותי לחינוך ילדיהם, שבו משולבים חינוך יהודי תורני ברמה גבוהה ובגישת אהבת ישראל, עם ידע לימודי הנדרש ומוכר עלידי משרד החינוך. פרטים במוסדות חינוך חב"ד הקרובים למקום מגוריהם או בבית חב"ד המקומי.

מתכונים ל-2000

גיליון 'שיחת השבוע' נערך לקראת גיליון ה-2000, שיחול בעוד עשרה שבועות. מהשבוע אנו מבקשים להביע הערכה והוקרה למפיצים המסורים, הדואגים מדי שבוע בשבוע שהגיליונות יגיעו אליכם (ראו עמ' 3).

כל עלוני חב"ד

אצלכם בוצאפ כבר ביום חמישי

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:56	17:18	17:06	17:18	17:19	17:28
18:12	18:14	18:13	18:14	18:16	18:28

שבת ישראל
קדם והזמנים

להדפיס טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

להתמודד על-ידי שמחה

השמחה אינה נגזרת של המציאות. היא נובעת מהגישה לחיים, מנקודת המבט. היא מאפשרת לנו להתמודד נכון עם המציאות הכואבת.

חודש אדר פותח לפנינו את שערי השמחה (ציור: יהושע וייסמן)

מדריך ההתייחסות. האדם השמח רואה בכל דבר את הצד החיובי. הוא מוצא תמיד את נקודות האור, ומצמצם את משקלם של הדברים הטובים פחות. כך הוא יכול תמיד להיות שמח, כי הוא נותן משקל עודף לטוב ולחיובי.

ומה יעשה מי שנולד פסימי? אכן, האופי המולד בוודאי משפיע על יכולתו של האדם לחוש שמחה, אבל אין זה עניין של אופי בלבד. זה בעיקר עניין של חינוך, השקפת עולם וגישה לחיים. השאלה אם תהיה אדם שמח נתונה בידך. תרצה - תשמח; לא תרצה - תרחק ממך השמחה. בהתנהגותך ובגישתך לחיים אתה קובע אם תהיה אדם שמח או לא.

שמחה מתוך אמונה

שמחה מבוססת קודם כול על האמונה. אם אתה מאמין שהקב"ה מנהל את העולם, ברור לך שכל מה שהוא עושה, לטובה הוא עושה. האמונה הזאת גם מגשימה את עצמה, על פי הפתגם החסידי: "חשוב טוב - יהיה טוב". גם כשהמציאות קשה וכואבת, אנחנו יודעים ובטוחים שיצמח ממנו טוב לעם ישראל.

חודש אדר פותח לפנינו את שערי השמחה. הבה נמלא את ליבנו שמחה אמיתית, מתוך ביטחון איתן בבורא העולם, ובעזרתו נזכה שגם המציאות שאנו חיים בה תהפוך למציאות שמחה ומרנינה, עד הגאולה האמיתית והשלמה.

חודש אדר מביא בכנפיו את משבי השמחה, כמאמר חז"ל "משכננו אדר מרים בשמחה". אבל איך שמחים בתוך מציאות כואבת, כשאנחנו שרויים במערכה קשה וכשיש אחים ואחיות יקרים המוחזקים בגיהנום כבר יותר מחמש מאות ימים?

אולי צריך לברר תחילה מהי בעצם שמחה. לא כל מה שבני אדם מכנים 'שמחה' הוא באמת שמחה. קלות ראש ו'לקיחת החיים בקלות' אינן שמחה. גם לא השתטות, מתיחות, מעשי קונדס על חשבון הזולת או סתם התפרקות. כל אלה מעלים חיוך לרגע, אבל אינם ממלאים את הלב שמחה אמיתית.

תכונה חמקמקה

החסידות מבחינה בין שמחה ובין התהוללות. שמחה היא רגש נעלה, טהור, קדוש, מרומם, ואילו התהוללות היא פריקת עול ומתן דרור ליצרים. לא תמיד קל להבדיל ביניהן, ואז במקום שמחה חיובית עלולים לגלוש להתהוללות ריקנית.

תחשבו על התחושה שממלאת אותנו בלידת ילד או נכד; בהכנסת בן או בת לחופה; בחנוכת בית חדש; בזכייה במשרה נחשקת. זו תחושה של אושר פנימי, של התרחבות הנפש.

לעומת זה, התהוללות אין מאחוריה שום תוכן ממשי. אפשר להתהולל לילה שלם, בלי שמחה של ממש. זה בעצם סוג של בריחה. אנשים חשים ריקנות, ומנסים לחפות עליה בלגימת אלכוהול ובהשתוללות שלוחות רסן. פעמים ה'שמחה' הזאת נגמרת בתא המעצר.

שמחה היא תכונה חמקמקה למדי. אדם עשוי להיות עשיר, שיש בידו לקנות את כל העולה על רוחו, ואין בליבו שמחה. לעומתו, יש חסרי כול המלאים תמיד שמחה ועליזות. איך משיגים את המתנה הנפלאה הזאת?

השמחה אינה נגזרת של מה שיש ומה שאין. היא נובעת מהגישה לחיים, מנקודת המבט,

זמן להפוך את ה'גוי' הפנימי

בגמרא (תענית כט, א) נאמר "משנכנס אדר מרבין בשמחה", ובהמשך לכך הגמרא ממליצה למי שמתמודד במשפט עם יריב גוי לתזמן את הדין לחודש אדר, מפני שמזלו של החודש 'בריא' וחזק. את דברי הגמרא יש לפרש גם במובן רחב יותר, מעבר למשמעות הפשוטה, שבו זירת המאבק בין היהודי לגוי היא בנפשו של היהודי.

מסופר על החסיד הנודע ר' שמואל מונקס שכאשר בא בפעם הראשונה אל אדמו"ר הזקן זה היה באישון לילה. הוא התדפק על דלת ביתו של הרבי, שהיה הבית המואר היחיד ברחוב. הרבי פתח ושאלו לרצונו, ור' שמואל אמר שרצונו להתקבל אצל הרבי. הרבי השיב לו שעכשיו אין זה הזמן המתאים לכך. ר' שמואל התעקש והרבי הוזהרו: "אני יכול לקרוא למשרת הגוי". השיב החסיד השנון: "רבי, הגוי שלי חזק מהגוי שלכם...". כששמע הרבי זאת, הכניסו לחדרו והוא היה לאחד מגדולי חסידיו.

ללחום או לרתום?

כל יהודי מתמודד עם 'גוי' פנימי, 'הגוי אשר בקרבך'. במקורותינו מוצעים דפוסי פעולה שונים מול הגוף הגשמי ויצר הרע. יש המעודדים את האדם להילחם כנגדם, ואילו גישת החסידות, מיסודו של הבעל-שם-טוב, מדריכה שלא להילחם בגוף אלא לרתום אותו לקדושה, ולהפוך אותו לכלי לאלוקות. בחודש אדר ניתן כוח מיוחד 'לברר' את הגוף ולהעלותו לקדושה.

לפיכך עניינו הכללי של החודש הוא "ונהפוך הוא" - הפיכה וברור של העניינים הגשמיים לקדושה. גם מהותו של נס פורים עצמו היא הצלת הגוף, בשונה מחנוכה שבו האיום היה בעיקר בהיבט הרוחני, והדבר מדגיש עוד יותר את תרומת הגוף לעבודת ה'.

רמז ב'ערכאות'

הבנה זו מסבירה גם את פירוש רש"י בגמרא, שמדייק את הוראת חז"ל על תזמון המשפט עם הגוי לחודש אדר ואומר ל"ערכאות שלהם". לכאורה, מדוע להרחיק לכת עד ערכאות הגויים,

ובפרט שעל פי דין תורה אסור ליהודי להישפט שם ביוזמתו.

אלא שבתוך פירוש רש"י טמונים סודות נפלאים, ובהם נרמזה גם מעלתו של חודש אדר בהקשר של הפיכת הגוף עצמו לקדושה. 'ערכאות שלהם' רומזות לחלקים הזרים לקדושה, ובחודש אדר אפשר לפעול שגם הם יודו בצדקתו של היהודי.

מגאולה לגאולה

'בירור' הגשמיות הוא גם המפתח לסיום הגלות ולבוא הגאולה. זה מסביר דבר פלא בדברי רש"י על מאמר חז"ל "משנכנס אדר". וזה לשונו: "ימי ניסים היו לישראל, פורים ופסח". המפרשים תמהים, מה עניינו של פסח לחודש אדר?

כעת הקשר מובן. עלידי 'בירור' הגשמיות בחודש אדר זוכים לעבור מגאולה ישראל בפורים לגאולה מצרים, שעל הדמיון שלה לגאולה העתידה נאמר (מכה טו, ז) "כִּי־מִצְרַיִם אֶתְּאַדָּה מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת", בקרוב ממש.

(תורת מנחם, כרך ל, עמ' 119)

אמרת השבוע

לתת ולקחת

רבי צביהירש מליסקה בא פעם אחת לשבת פרשת תרומה לעיירה אחרת. בליל שבת פנה אליו רב הקהילה וביקשו לשאת דברים לפני המתפללים, אך הוא סירב בתוקף ולא הועילו כל ההפצרות. למחרת הורה הרב לגבאי להעמיד אחרי תפילת שחרית את הדוכן ליד ארון הקודש, ואז האורח לא יוכל לסרב, כי השארת הדוכן ריק תיחשב בזיון.

כך נעשה, ואכן הרבי נענה ועלה לדוכן ופתח בפסוק הראשון בפרשה: "וייקחו לי תרומה". שאל הרבי: מדוע נאמר 'וייקחו' ולא 'וייתנו'?

הסביר הרבי: "התשובה רמוזה בדברי רש"י, שפירש 'וייקחו לי - לשמי', היינו שהתרומה למשכן צריכה להיות לשם שמיים. 'וייתנו', לתת לשם שמיים, למסור משהו שלך בלי שום חשבונות ונגיעות - זוהי מדרגה גבוהה, שאי אפשר לתבוע אותה מכל אחד ואחד. אבל 'וייקחו', 'לקחת' מאחרים ולהתרים אותם לשם שמיים - זה דבר קל יותר, כי איזה שיקול זר יכול להיות לאדם כשהוא מבקש 'לקחת' לשם שמיים".

כלי המשכן

מן המעיין

עליו לעשות מזה 'מנורה' לה' יתברך.

(ספר המאמרים קונטרסים)

לחם טהור

"כיכר זהב טהור יעשה אותה" (שמות כה, לט). ה'כיכר', הלחם שאתה אוכל - השתדל שיהיה 'זהב טהור', נקי מכל סיג ופגם של שקר, הונאה, רמאות, אבק גניבה וכדומה.

(עיטורי תורה)

קבלת עול

"אדני כסף" (שמות כו, יט). אדנים מלשון אדנות. יסוד המשכן הוא - קבלת עול מלכות שמיים באהבה, בכיסופים ובגעגועים.

(רבי אברהם מסוכצ'וב)

ההבדלה מצידו בלבד

"והבדילה הפרוכת לכם בין הקודש ובין קודש הקודשים" (שמות כו, לג). מה באה ללמדנו מילת 'לכם'? אלא שמצד ה' יתברך, השוכן בין הכרובים, אין הבדל בין הקודש ובין קודש הקודשים, כי "מלוא כל הארץ כבודו", ולית אתר פנוי מיניה. כל ההבדל הוא רק כלפי בני ישראל. וזהו "והבדילה הפרוכת לכם".

(משך חכמה)

אהבת ה' לישראל

"ארון העדות בקודש הקודשים" (שמות כו, לד). ראשי תיבות 'אהבה'. רמז לגודל אהבתו של הקב"ה לישראל, שצמצם את שכניו על הארון בקודש הקודשים.

(צל העדה בשם אשר בניעקב)

פרצוף תינוק

"ועשית שניים כרובים" (שמות כה, ח). רש"י מפרש: "כרובים, דמות פרצוף תינוק להם". הכרובים היו סוככים בכנפיהם על הארון, שבו היו הלוחות. ללמדך שקיום התורה שבארון תלוי ב'כרובים' - בתינוקות של בית רבן הלומדים תורה ומתנהגים ברוחה. ילדים וילדות אלה סוככים ומבטיחים את המשך קיומה. גם בשעת מתן תורה היו הילדים והילדות הערובה כי בני ישראל יקיימו את התורה.

(הרבי מליובאוויטש)

לחם לעניים

"ונתת על השולחן לחם פנים לפני תמיד" (שמות כה, ל). 'לחם פנים' הוא לחם המונח תמיד על השולחן, בעבור העניים.

(רבי משה לייב מסאטוב)

כסף טהור

"מקשה אחת זהב טהור" (שמות כה, לו). 'מקשה אחת' - הדבר היותר קשה הוא 'זהב טהור', שזהבו וכספו של אדם, הונו ורכושו יבואו ממקור טהור, יושגו ביושר ובצדק, בלי שמץ של עוול ובלו סיג ופגם של רמאות.

(רשפי אש)

מנורה בכל מצב

"ככר זהב טהור יעשה אותה" (שמות כה, לט). 'ככר' בגימטריה 'רם' וכמורכב 'מר'. ללמדך שבכל מצב שהאדם שרוי בו, אם במצב רוח של התנשאות והגבהה מענייני העולם ('רם') ואם כשהוא שבור ונדכה מענייני העולם ('מר') -

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ט"ו א' אדר	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	אז וז' כל המצוות שנת החמה.	מצות עשה. א מצוה ראשונה. אין לו.	מצות לא תעשה. א מצוה. אלו הם. בין עשה ובין לא תעשה.	ה' יסודי התורה פרק אג'	פרק ד'	פרק ד'	פרק דט'
פרק א' ליום	הל' נומת אונקין פרק י'	פרק יא'	פרק יב'	פרק יג'	פרק יד'	פרק טו'	פרק טז'

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד מידי יום? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 0587554144 • להאזנה לשיעור בג' פרקים חייגו: 03-3062770

תפילין ומזוזות קונים בבית חב"ד

עם כשרות ואיכות של 'תו פיקוח חב"ד' לרכישה פנו לבית חב"ד באזור מגוריהם או באתר: chabadisrael.co.il

שלוש מצוות, לפי הסדר

מִלְחַמַּת עֶמְלָק. בסוף ספרו (הלכות מלכים פרק יא, הלכה ד) הרמב"ם מתאר את תהליך התגלותו של המשיח. תחילה עמידתו כמלך – "יעמוד מלך מבית דוד... ויכרך כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה".

השלב השני הוא מלחמה ברוע – "ויילחם מלחמות ה'". והשלב השלישי הוא בניין בית המקדש – "ובנה מקדש במקומו".

ציור: יוסי ביטון

שלושת השלבים האלה תואמים את הסדר של שלוש המצוות שנצטוו בני ישראל בכניסתם לארץ. הגמרא (סנהדרין כב) אומרת: "שלוש מצוות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ

– להעמיד להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק, ולבנות להם בית הבחירה". שלוש המצוות הללו צריכות להתקיים על-פי הסדר הזה דווקא, וכפי שרש"י מפרש: "הן תלויות זו בזו לעשותן כסדרן".

לאור זאת מובן היטב סדר הגאולה שהרמב"ם מתווה: בראש ובראשונה יעמוד המשיח ויהיה מלך בישראל – "יעמוד מלך". הוא יחזיר את כל ישראל לדרך התורה (שזה עניינו של מלך: "ותהיה מגמתו ומחשבתו להרים דת האמת" – רמב"ם הלכות מלכים פ"ד ה"ט). אחר-כך יילחם מלחמות ה', ובכלל זה מלחמת עמלק. לאחר ש"עשה והצליח וניצח כל האומות שסביבו", שאז יגיע למצב של מנוחה – יבנה המשיח את בית המקדש השלישי, ובעקבותיו יהיה קיבוץ כל גידחי ישראל ותיקון העולם כולו – "ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד, שנאמר (צפניה ג, ט) 'פִּי אֶזְאָהֶפֶךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקָרָא כְּלָם בְּשֵׁם ה', לְעֵבְדוֹ שְׂכֵם אֶחָד".

לא צריך להיות מליונר
כדי לבטח בריא
את כל המשפחה!

המחיר הממוצע למשפחה*
250 700
יחידים פלסטיים

ביטוח קולקטיב בריאות
ייעודי למשפחות מבית 'אפן בסד'

- ✓ הרחבה לתרופות מחוץ לסל
- ✓ מימון ייעוץ ובדיקות פרטיות
- ✓ השתלות וטיפולים מיוחדים בחו"ל
- ✓ טיפולי התפתחות הילד**
- ✓ טיפולים מיוחדים להצלת חיים בארץ ובחו"ל

*בכפוף לתנאי ההצטרפות והחיתום בחברת הביטוח
** בתוספת כ- 32 ש"ח לילד בחודש

079.585.1898

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן ובסד

basad.co.il
בריאות | פנסיה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

ט"ו

צריכים הלוואה אבל אין נכס לשעבד?
זה אפשרי!

יוסף מנחם – מומחה למשיגותאות עם 41 שנות ניסיון בנק דיסקונט
(אין כדי לאשר עיכורם ולוואה מותאמת אישית
ללא שיעבוד נכס נקלות ובהירות.

לישת ייעוץ ובדיקה מקיפה – חינם עכשיו!
074-780-2868
WWW.A-MENACHEM.CO.IL

יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנקיות שוטמת

מפיצים באהבה

יעקב ברוד

בן 71

שכונת רמות, באר-שבע

בעבר איש צבא קבע.
לאחר הפרישה מילא
שורת תפקידים במגזר
האזרחי. האחרון – מנהל
מחלקת מכירות של מוצרי
חשמל ברשת גדולה.

"לפני כשמונה-עשרה שנים התחלתי לבוא לשיעורי פרשת השבוע בבית חב"ד המרכזי בעיר. השליח, הרב זלמן גורליק, הציע לי לחלק את 'שיחת השבוע' באזור מגוריי, ומאז אני עושה זאת בקביעות. אני מביא את העלון לבית הכנסת שלי, 'רינת מרים', ולשלושה שלו, 'זוהר הרקיע'. כמורכב יש לי אנשים קבועים שאני נותן להם את העלון אישית.

"בבניין שלנו מתגוררות שכנות לא דתיות שנתתי להן פעם אחת את העלון, ואחר-כך ביקשו לקבלו בקביעות. בעקבות זאת הן התחילו לבוא בכל ליל שבת לפעילות שרעיית מקיימת בביתנו, בזמן שאני הולך לבית הכנסת.

"כל הגיליונות שמורים אצלי. בכל שבת אני בוחר סיפור מאחד הגיליונות הישנים, ומספר אותו בבית הכנסת בסעודה השלישית. מובן שאני לא יכול לספר את הסיפור מהגיליון הטרי, כי כולם קוראים אותו".

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להדחת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריא של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

בזכות אגרוף לאנטישמי

הפועל הפולני נזקק לטיפול, והמשטרה עצרה את ר' זאב באשמת תקיפה. הוא ישב במעצר כמה ימים, ולאחר מכן שוחרר עד המשפט. "לא להבליג, להגיב!", קרא לחבריו. "היו יהודים גאים!"

כשנודע הסיפור לחמיו ולאשתו, לא הבינו הללו כיצד העזו להרים יד על גוי. הלחץ לעזוב את הקיבוץ ולגנוז את חלום העלייה לארץ ישראל גבר והלך, אך הוא לא נרתע.

יום המשפט התקרב. כסף לשכירת עורך דין לא היה לו. הוא החליט פשוט להסביר לשופט את אשר אירע ולקוות לטוב. חברי הקיבוץ, ובהם וולף טונדובסקי, באו לבית המשפט, וסיפרו על מעשיו המרושעים של אותו פועל פולני.

במהלך המשפט שמע השופט כי מטרת הקיבוץ של האברכים לעלות ל'פלשתינה'. השופט קבע כי אפילו אם אותו פועל פולני לא נהג כשורה, הרי שר' זאב היה צריך להתלונן עליו לפני מנהל המפעל... חבריו כבר התלוננו לפני פעמים רבות, אך התלונות מעולם לא זכו למענה מצידו.

פסק הדין של השופט היה מפתיע ומשמח. הוא קבע כי לדעתו ראוי שיהודים בעלי אופי כזה ייסעו ל'פלשתינה'. "מקומכם אינו בפולין וגם לא בקיבוץ", הדגיש.

ר' זאב חזר לקאליש נרגש ושמח. המסמך החתום בידו השופט יכול היה לסייע במאמציו להשיג אשרת כניסה לארץ ישראל. ואכן, האשרה המיוחלת התקבלה.

הוא נסע לגור להיפרד מרבו, וסיפר את קורותיו ואיך השיג את האשרה. ה'אמרי אמנת' בירכו לשלום וביקש שיעבור דרכו טרם הנסיעה, וכך עשה ר' זאב.

כשהגיעה האונייה לחופי הארץ והוא ורעייתו ראו את החיילים והשוטרים הבריטים, החל להבין שהמציאות מורכבת יותר. "האם החלפת את השוטרים הפולנים בשוטרים אנגלים?", תהתה אשתו.

ר' זאב השיב: "יש הבדל גדול. ארץ ישראל היא ארצו של העם היהודי. בפולין הרגשתי זר, והפולנים הרגישו בעלי הבית. בארץ ישראל אנו הבעלים האמיתיים והם הזרים..."

(על-פי ספרו של בנו, 'על התורה ועל העבודה')

מקצת חברי הקיבוץ החדש עבדו במפעל מתכת, שהיה בבעלות פולנים. הללו העסיקו את האברכים בעבודות קשות בשכר מגוחך. לעיתים היו האברכים חוזרים מוכים וחבולים מהאלימות שהופנתה אליהם מהפועלים הפולנים.

אחד האברכים, וולף טונדובסקי, עבד כעוזר מסגר במפעל. היה עליו ליישר מוטות ברזל בעבודת צוות עם פועל פולני. הלה היה מוריד את המכש ככוונה בטרם הספיק וולף להוציא את אצבעותיו מהמכונה, ואצבעותיו היו פצועות תדיר.

ר' זאב היה מופקד על מטבח הקיבוץ, אך כששמע על ההתעללות שחבריו עוברים במפעל,

התארגנות לקיבוץ חרדי בפולין (צילום: החלוץ החרדי) משמאל ר' זאב שיינפלד (באדיבות המשפחה)

הרבי, שהכירו היטב, אמר לו: "יהודים כמון ודאי צריכים לנסוע לארץ ישראל. אתה אדם חזק, ואתה תחזיק שם מעמד"

החליט לפעול. בוקר אחד הודיע לוולף שכבר הכין את כל הארוחות לאותו יום, וביקש ממנו להחליף אותו במטבח, בעוד הוא ילך לעבוד במקומו במפעל.

כשהפועל הפולני ניסה להוריד את המכש על אצבעותיו של ר' זאב, הגיב מייד והטיח אגרוף בפרצופו של הפולני המרושע.

במקום פרצה מהומה, ומנהל המפעל הוזעק למקום. חבריו של ר' זאב נדהמו מהאומץ שהפגין.

"עז רצוני לעלות לארץ ישראל", אמר ר' זאב שיינפלד, לרבו, ה'אמרי אמת' מגור, רבי אברהם מרדכי אלתר.

ר' זאב היה חסיד גור, שהתגורר בקאליש, עיר שהייתה מרכז חסידי גדול בפולין, וחסיד גור הרכיבו את הקהילה החסידית הגדולה שבה.

זה היה בשנת תרצ"ב (1932), אחרי שובו של האדמו"ר מביקורו הרביעי בארץ ישראל. רק כשלוש שנים קודם לכן זועזע העולם היהודי בעקבות הדיווחים על פרעות תרפ"ט. הידיעות על ההתנכלויות של הערבים ליהודים עצרו רבים מלעלות לארץ ישראל. לא את ר' זאב.

הרבי, שהכירו היטב, אמר לו: "יהודים כמון ודאי צריכים לנסוע לארץ ישראל. אתה אדם חזק, ואתה תחזיק שם מעמד". ואכן, ר' זאב היה אדם בעל אופי חזק, ובעל כוח פיזי.

"קיבלת תשובה ברורה וחד-משמעית", אמר לו רבי משה בצלאל, אחיו של הרבי. "בארץ ישראל צריך אופי חזק כדי להתמודד עם אווירת החולין שמנסים להשליט בה. גם העבודה שם קשה, וצריך כוח פיזי רב כדי להתפרנס. זו כוונתו של אחי, שיהודים כמון צריכים לנסוע לארץ ישראל".

ואולם הנסיעה לארץ ישראל לא הייתה דבר פשוט כל-כך. סרטיפיקטים לעלייה לא סופקו לכל דכפין. ר' זאב נסע לוורשה, למשרדי אגודת ישראל, ותבע לקבל אשרת כניסה לארץ ישראל. הוסבר לו שבשלב הזה הבריטים נותנים אשרות רק למי שמוכן להתגורר בקיבוץ.

יום אחד נודע לר' זאב על קבוצת אברכים המתארגנת להירשם בקיבוץ, כדי שיוכלו להתגבר על המכשול הבריטי. הוא מיהר להצטרף לקבוצה.

יום אחד נודע לר' זאב על קבוצת אברכים המתארגנת להירשם בקיבוץ, כדי שיוכלו להתגבר על המכשול הבריטי. הוא מיהר להצטרף לקבוצה.

הקבוצה שכרה מקום מתאים ליד העירייה ברכטוב, ושם התגוררו בתנאי קומונה. במשך היום מצאו עבודות מזדמנות ביישובי הסביבה.

שטענדער

עוֹבֵד עַל יַד לְרֹאשׁ יִשְׂרָאֵל
OCCUPIED BY
LAWRENCE JUDAICA

להזמנות ופרטים
0539639639
Info@lawrencejudaica.co.il

רגעים של חורף בנועם...

גלאורלדורס

אין כמו להתפנק עם מרק מפנק
וחם ביום חורפי. התקדמו לנועם 2
ותיהנו משפע של מים חמים וקרים,
בטכנולוגיית שבת מתקדמת ולמהדרין.

מוקד הזמנות:

077-2304757

רציתי לשאול

עם הרב חנניה לוייב
מנהל בית חב"ד בקריית שלום, תל-אביב

אני מקבל כל הזמן בקשות לתרום לכל מיני גופים וארגונים. איך אני יודע שאכן זו תרומה ראויה?

בימינו נעשות התרומות באמצעים המוניים, ולמרבה הצער אירעו מקרים שגורמים מפוקפקים הוננו את הציבור. לכן כשבאה פנייה מגוף שאינו מוכר, כדאי לבדוק תחילה את טיבו. באתר 'ג'יידסטאר' אפשר לקבל מידע על כל גוף, אם הוא אכן מתנהל כחוק, מי בעלי התפקידים בו ועוד מידע חשוב.

חז"ל גם הורו "עניי עירך קודמים", והדבר נכון גם לגבי גופים וארגונים. כדאי לתת עדיפות למוסדות תורה וצדקה בשכונתך ובעירך, שאותם אתה מכיר ויודע את פועלם למען הציבור. הדבר הטבעי ביותר הוא שמוסדות אלה יקבלו תרומות מתושבי המקום, שנהנים מפעולותיהם. כמורכן יש די והותר ארגוני תורה, צדקה וחסד הידועים בעשייתם הברוכה, ושאינן ספק כי התרומה מגיעה ליעד הנכון.

זו שאלה עתיקה. התורה מצווה עלינו לתת צדקה ולעזור לנזקקים, ולא פעם מתעורר ספק אם המבקש אכן זקוק לצדקה.

בפורים נקבע ש"כל הפושט יד נותנים לו", מפני שמחת פורים, ואין בודקים אם הוא נזקק או לא. אבל כל השנה אמרו (ש"ע י"ד רנא,') שמי שבא ומבקש 'האכילוני', אין בודקים אם הוא אדם הגון או רמאי, אלא מאכילים אותו מייד; ואילו מי שמבקש בגד או כסף, בודקים אחריו תחילה, ואם לא נמצא חשש מבוסס שהוא רמאי – יש לתת לו (נתינה של אדם פרטי, מכספו. לגבאי צדקה ניתנו הנחיות אחרות).

רבים נוהגים לתת משהו לכל פונה, ולא להתעלם מבקשתו, כי עצם העובדה שאדם מבקש, מעידה שהוא זקוק לזה. אבל באשר לשיעור התרומה, כאן ראוי בהחלט לבדוק את פרטי המקרה.

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

פרסום שמות התורמים

לאחר שהביא תקדימים רבים, ושגם בקהילתו (ברצלונה) נהגו כך, סיים הרשב"א: "מכאן אתה למד, שהיו נוהגין לכתוב כן שמות המקדישין לשמייס, להיות להם לזיכרון טוב על מצוות, ולפתוח דלת לעושי מצווה."

כן פסקו הרמ"א ועוד פוסקים, שהתורם המבקש לפרסם את שמו, אין הציבור רשאי למונעו.

אשר לשאלה אם אדם צריך לוותר על טובתו האישית למען טובת הציבור, הזכיר הרבי מליובאוויטש את תשובת אדמו"ר 'האמצעי' של חב"ד, רבי דובער, לחסיד שטען כי בשעה שהוא חוזר דברי חסידות ברבים, הדבר מעורר אצלו מעין גאווה, וענה לו: "שיהיה ממך בצל, ובלבד שתחזור חסידות", כי העיקר הוא להשפיע השפעה חיובית על הזולת.

מקורות: רות רבה הו. ש"ת הרשב"א ח"א, תקפא. רמ"א י"ד רמט"ג. מג"א קנד"ב. צדקה ומשפט פ"א הע' מ. לקוטי שיחות יא, 328. כה, 338.

שאלה: האם רצוי לפרסם בבית כנסת, ישיבה וכדומה את שמות התורמים?

תשובה: יש כאן שאלה כפולה: (א) אם זכותו של התורם לדרוש את ציון שמו; (ב) אם בעיקרון הדבר רצוי.

לעיתים התורם אינו מעוניין לפרסם את שמו ותרומתו, כדי שלא להיגרר לגאווה ולתאוות כבוד, אף כי המוסד מעוניין בפרסום, כדי לעודד תורמים נוספים. האם על התורם 'למסור את נפשו' כדי להיטיב לציבור?

לפני כשבע-מאות שנה ענה על כך הרשב"א, שמידת חכמים ומידת ותיקין היא לתת שכר לעושי מצווה ולפרסמם, ועלינו ללכת בדרכי התורה שהיא עצמה עשתה זאת, ודרכיה דרכי נועם. ומביא ממדרש רבה: "בא הכתוב ללמדך, שאם יהיה אדם עושה מצווה – יעשנה בלב שלם, שאילו היה יודע ראובן שהקב"ה מכתוב עליו (בראשית לו, כא) 'וישמע ראובן, ויצילוהו מידים' – בכתפו היה מוליכו אצל אביו".

עוזי קפלון

תקציר: צ'יקו, מנהיג ילדי שהם, עוצר את חלקת הפלירים ומגרש את שניאור ומנחם מן השכונה. אבל הם חוזרים אליה שוב. בלילה

דוקרנים חדים

עד שצ'יקו נעמד על רגליו, טפח על מכנסיו המאבקים, הביט פה וכה ונעלם מן השטח. רק אז העזנו להתקרב, ומה שראינו הפליא אותנו עד מאוד: מתחת לכל אחד משני הגלגלים הקדמיים של המכונית המתין דוקרן מתכת חד, נטוי באלקסון אל הגלגל, כדי שברגע שהאוטו רק יתחיל לנוע, יתפוצץ תכף ומיד!

הבטנו זה בזה בחסר הבנה מחלט. הראיתם מימיכם ילד שיפוצץ בכונה תחלה את המכונית של אבא שלו?

הלילה היה אפל מאוד, כמו תמיד בימי תחלת החודש. היינו שם לבד, בשכונה זרה, עדים יחידים לנסיון פשע שפל של בן, המחבל בכונה תחלה בגלגלי אביו. הצענו שוב ושוב, לנודא שצ'יקו אכן הלך לבלי שוב, ואז נתתי את האות. היה ברור לכלנו מה המהלך הבא שלנו - לגשת ולסלק את הדוקרנים מתחת לגלגלים. הן לא סתם זימן הקדוש ברוך הוא אותנו דוקא לכאן ודוקא ברגע זה. הייתי הראשון שיצא ממעטה החשכה אל השטח המואר שממתחת לפנס הרחוב. זה כמו לעזב את מקומך בתוך אולם חשוך, שבו אינך נראה, ולעלות על במה מוארת, שבה הנך חשוף לעיני כל. זו הייתה ההרגשה שלי. הרגשה לא נעימה. כאלו שמישהו גם עכשיו צופה בי. אף-על-פי שזכרתי היטב שעכשיו אמצע הלילה, צ'יקו איננו כאן, ורק משגעים כמונו משוטטים בחוץ בשעות כאלו.

התקדמתי לעבר המכונית, עקב בצד אגודל, ואז שמעתי קול מנוע של מכונית. ליתר דיוק, קול של מנוע כבה. מישהו כבה לידנו עכשיו מנוע של מכונית, משמע, מישהו כאן לידנו! ובכן, התחושה המוזרה שלי לא הייתה פרי הדמיון! קפאתי על מקומי והסבתי ראשי אט-אט ימינה, אל שורת המכוניות החונות. עיני חלפו ממכונית למכונית ואז, כשהגעתי כבר לסוף השורה, נגע בי מאחור מנחם. הוא היה חור ולא אמר כלום. רק עיניו נדדו ממני אל אחת המכוניות שחנתה סמוך אלינו ממש. ואז ראיתי אותם...

הלילה היה חשוך וקר. ההתלהבות שמלאה אותנו בצ'יקו התפוגגה לה, ואת מקומה תפסו חששות ותחושת לחץ בבטן. "ואם הוא מכין לנו מארב?", חלפה מחשבה בלתי-הגיונית במוחי.

ליתר בטחון נכנסנו לשכונת שהם מרחוב אחר, שבו לא היינו ביום. "פסינו" בזריזות את כל המכוניות משני צדי הכביש, והתקדמנו למרכז השכונה. כבר זהיתי את הרחוב שבו היינו בבקר, ומבלי משים האטתי את צעדי ונתמלאתי דריכות יתרה. הג'יפ הכסוף נתגלה לנגד עינינו במלא הדרו, מואר באורו של עמוד חשמל שנשא מעליו. ואז הבחנתי במשהו נוסף...

"זהירות!", עצרתי בבת אחת את ההתקדמות,

ובלעתי את רגעי הפחד. צל שחר הודעוץ על משטח הכביש המואר, ליד המכונית. צלו של אדם. מישהו רובץ שם ליד האוטו. האם הוא אורב לנו? האם זה צ'יקו?

"אחורה!", לחשתי, וארבעתנו נסוגנו בשקט לאחור, לא כדי לברוח, חלילה, אם כי באמת, אולי זה מה שהייתי רוצה לעשות... בצענו אגוף רחב, עקפנו שלושה בנינים, עד שהגענו בתורה לאותו רחוב, אך מן הצד השני. משם יכלנו לצפות מאין צ'יקו, הרובץ על הכביש ליד גלגלי המכונית. פו, זה היה צ'יקו! אבל הוא לא ארב לנו כלל. הוא היה עסוק מאוד בגלגלי הרכב, ולא הצלחנו לראות מה בדייק הוא עושה שם.

בסבלנות ראויה לציון המתנו שם שעה ארוכה,

דבר התורה שלי מחסום לפניה!

דפיקות בדלת, מי שם? איזו הפתעה: אורח מיוחד - המלך בכבודו ובצעמו! כמה מרגש שהמלך בחר לבוא להתארח בבית שלנו.

כך הרגישו בני ישראל כאשר סימו לבנות את המשכן, שבו תשרה השכינה הקדושה.

על מבנה המשכן נפרשו היריעות, שפסו את הגג וגלשו לצדדים. את שטח המשכן כלו הקיפה גדר עשויה חוטי פשתן.

לגדר וליריעות היה תפקיד דומה: לשמור שלא יכנסו למשכן 'אורחים' בלתי-רצויים - הגדר חסמה בעלי-חיים והיריעות מנעו ממעופפים להכנס אל המשכן הקדוש.

בתוך המשכן עצמו היו כלי הקדש: המנורה, השלחן, מזבח הזהב וארון הברית.

מה אנחנו יכולים ללמוד מזה, כמסר לחיים?

עבודת השם מרכבת משני מצבים: 'סור מרע', 'עשה טוב'.

הגדר והיריעות רומזות ל'סור מרע' - לחסם את עצמנו מהרע שמנסה לדבק בנו.

כלי הקדש רומזים ל'עשה טוב' - להוסיף טוב וקדשה בעצמנו ובסביבתנו. אנו יכולים לחשב בטעות שעבודת 'סור מרע' קשה לבצוע, מפני שיצר הרע חזק מאתנו. עלינו לדעת שאין זה כך באמת. חכמינו זכרונם לברכה אמרו "אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות". כלומר, זה לא ה'אני' האמתי שלי, שעושה חטא, אלא 'רוח שטות' חולפת שנכנסה בי.

זוכרים את המלך שבא להתארח בבית? נדמין שהוא נכנס אלינו לסלון, מתושב על הספה ואנחנו נרגשים לשוחח איתו. ברור שלא נרצה להעציב אותו ולפגוע במצב הרוח הטוב שלו. להפך, אנחנו נכבד אותו ונשתדל להנעים את שהיתו אצלנו.

(על פי תורת מנחם, כרך טח, עמ' 367)

מה רבו מעשיך ה'

הוּא צִין!

זו צפור מיוחדת ונדירה, עם ציצית נוצות על ראשה. שמה הוא צין, ואם זה נשמע לכם כמו תרופה או חמר ממעבדה, הרי משמעות השם ביונית עתיקה היא 'שער מאחורי הראש'.

כשהיא בשטח, אי אפשר לפסס אותה. היא מרעשה בקולות צרודים, קרקורים ונהמות. מזונה מבסס בעקר על עלי, ולכן תמצאו אותה על ענפי העצים. בבקר היא ממלאת את בטנה בעלים, ואחר כך יושבת על ענף וקבתה מעכלת את הארוחה.

את קנה היא בונה על עץ, ואם גוזל נופל מהעץ – לא נורא. אף על פי שעדין אין הוא יודע לעוף, הוא יכול לטפס בחזרה לגן בעזרת ספרים מיוחדים, כמו צפרנים, שיש לו בקצות הכנפים, ותוך הסמיעות במקור, כמו תכים.

ההוא צין היא צפור נדירה, כי היא שונה מצפורים אחרות בעקר במערכת העכול, הדומה לזו של פרה. גם היא אוכלת ירק, כמו פרה, וגם אצלה, קדם שהמזון מגיע לקבה, הוא נאסף בתוך כיס מיוחד, בדומה לכרס של פרה, ושם יש חידקים שעוזרים לה לעכל את העלים.

אם יזדמן לכם לבקר בדרום אמריקה ולצפות בהוא צין, כדאי שתתחוו כמה פסיעות אחורה. תהליך העכול המיוחד של הצפור גורם לה לפלט גזים בעלי ריח שאינו נעים במיוחד. ארוחה שלה מתעכלת במשך ארבעים וחמש שעות!

להוא צינים זה פחות מפריע. הצפורים אוהבות לחיות בקבוצות משפחתיות, לבנות קנים יחד, ואם חלילה מתקרבת סכנה – כלן מקימות רעש חזק בנסיון לבלבל את הטורף. בזמן הזה הגוזלים יכולים למצא מקלט בטוח.

12

מאת: דניאל גורדון

הרופא למפגד

איור: מרדכי אייזנשטט

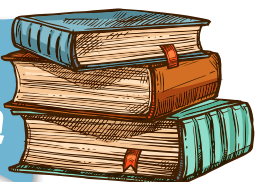
תקציר: להפתעתו, אברהם הירקן מובל בידי הפושט הפלכתי לארמונו של המלך. אברהם אומר לכליף כי הוא ירקן פשוט, אך המלך קובע שפושטו הוא דוקטור, רופא.

הפושט יבוא

בית הכנסת הוא מקום קדוש וצריך לנהוג בו כבוד. אם הנעלים מלכלכות בבץ, צריך לנקות אותן לפני הכניסה לבית הכנסת. וכמוכן אין לזרק עטיפות מממתקים או ממחטות ניר משמשות על רצפת בית הכנסת.

הלכה
בשבוע

משכן. כשאני מצייר את המשכן וכליו, אני נושם וחי ממש את היצירה. אני מתרגש בכל פעם מחדש מהמחשבה שאני מצייר את הגאולה העתידה, שאנו משתוקקים אליה כל-כך. כך הרגשתי כשציירתי את העלייה לרגל.

שיא. ציור יכול לארוך בין כמה שבועות לכמה חודשים. יש ציור של ירושלים וחומותיה שציירתי במשך כחצי שנה. הציור הזה דרש ממני ריכוז גבוה ושימת לב לכל פרט. עמלתי עליו חודשים רבים והתוצאה כמובן שימחה אותי מאוד.

בינה מלאכותית. העולם כולו מתלהב מהבינה המלאכותית, אבל אני משוכנע שאין לה סיכוי להחליף את הציור היהודי האותנטי. הסיבה פשוטה: חסרה לה הנשמה היהודית, שאנחנו, הציירים, מכניסים בציורים. היא יכולה להעתיק, לשכפל, אבל לא ליצור יצירה יהודית אותנטית וטהורה.

מתנה. יש לכם כישרון לצייר? אל תזלזלו בו. קיבלתם כישרון מהבורא – השקיעו בו ונצלו את המתנה הנפלאה הזאת לדברים טובים.

"ציור יכול לארוך בין כמה שבועות לכמה חודשים"

הצייר, שיצירותיו
מפורסמות בכל העולם,
אינו חושש מהבינה
המלאכותית. הוא מדבר
בהערצה על האמנות
של בצלאל, ומתרגש
לצייר את כלי המשכן
ואת חזון הגאולה

"מחובר מאוד לדמותו של בצלאל,
שבנה את המשכן". ביטון

הבבא סאלי. בישיבה היה לי חבר שחבתי לו תודה. כשהתחתן חשבתי על מתנה מיוחדת, וצירית בעבורו את ה'בבא סאלי'. הצירור הזה פתח בעבורי את הדרך אל שערי אמנות הצירור, אך הוספתי ללמוד.

מלמד. כעבור שנים התחלתי ללמד בתלמוד תורה. השקעתי הרבה בדפי הקשר. ההורים היו מופתעים. עיטורתי את קירות הבניין. שבתים אחר שסיימתי את עבודתי שם פגש אותי המנהל והתרגש לספר לי שעדיין משתמשים בציורים שלי.

כישרון. לפני כעשרים שנה, לקראת גיל חמישים, החלטתי להפוך את הציור לעיסוק מרכזי. תחילה זה היה לצורך פרנסה, וזמן הזמן הוא נעשה חלק מהלב. אני משקיע את נשמותי ביצירות. קשה לי להיפרד מכל אחת מהן. כל יום אני מודה לה' על הזכות להאדיר שם שמיים.

בצלאל. אני מחובר מאוד לדמותו של בצלאל, הרב־אמן שזכה לבנות את המשכן. אין שאיפה גדולה יותר לצייר יהודי, מלזכות ולהיות כמו בצלאל ולהשתתף בבניית בית המקדש השלישי.

תעודת זהות. צייר שיצירותיו מפארות בתים רבים בארץ ובעולם. יוסי ביטון, בן 68, יליד צפת. התחיל כאברך כולל. בהמשך היה מחנך בתלמוד תורה, וכיום מחלק את סדר יומו בין לימוד לבין יצירה יהודית.

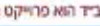
צפת. זו לא רק עיר מולדתי ומרכז רוחני, אלא ממנה ההשראה שלי לאמנות. ספגתי את החיבור לאמנות מגדולי האמנים שהתגוררו בה. הייתי הולך עם חבר לקריית האמנים בעיר, שלא הייתה אלא סמטה גדולה. כבר בגיל צעיר נמשכתי לציור. הייתי מתבונן במעשיהם של הציירים, ולמדתי מהם המון.

יהדות. גדלתי במשפחה מסורתית חמה. הוריי, אנשים יקרים ותמימים, שלחו אותנו לבית הספר הקרוב, בית ספר ממלכתי. שם לא קיבלנו ידע על היהדות. בבית חווינו את היהדות בדמות קידוש בליל שבת, סעודות בחגים, אך לא יותר מזה. בצעירותי נסעתי לאירופה, ושם נפגשתי עם אמנים גדולים. בשובי ארצה קלטתי שבעצם אינני יודע דבר על הדת שלי. בסמינר 'ערכים' נחשפתי לעולם שלא הכרתי, והחלטתי ליצור שינוי משמעותי בחיי. כמה וכמה מבני משפחתי התקרבו לחב"ד, וזה דחף אותי עוד יותר לעבר עולם התשובה.

פסק זמן. הגעתי לישיבת 'אור שמח'. הרב שלי הציג שאקח פסק זמן ואתמסר ללימוד תורה, וכך עשיתי שנים רבות.

אנחנו כאן בשבילכם!

נקלעתם לצומת דרכים רפואית?

לב חד"ד
המחלקה ליועץ
והכוונה רפואית

לב חד"ד הוא פרויקט מבית צעיר אגודת חד"ד

נשלח אתכם למיטת החיים
אין זמן למצב חירום

ביתנו מרחוק
זה קשה מאוד
אנחנו לא
מבינים
אנחנו לא
מבינים
אנחנו לא
מבינים

אנחנו לא
מבינים
אנחנו לא
מבינים
אנחנו לא
מבינים

דיסקרטיות מלאה

03-5666680

03-5666680
guidance.levchabad.org.il
yeutz@levchabad.org.il